

עין משפט
נר מצוה

כב א ב מיי פ"ד מהל'
אישות הלי' ב סמג
עשין מח [טוש"ע אה"ע
סי' לו סעיף ט ע"ש]:
כג ג ד מיי פ"ב מהל'
מתנות עניים הלי' יג:
כד ה מיי שם הלי' יא
ועיין בכ"מ:
[ו מיי פ"ד מהל' מעה"ק
הלי' יג]:

פירוש הרא"ש

[illegible]

צעי רב פפא יש יד לקדושין וכו'. אפי' ציד מוכיח קמיציעלי מי אמרינן נהי דלא אתרבו לכו ידות כהדיא גמרינן כמה מינרו מנדרים או אין יד ואפי' מוכיח דנדרים שאני דחמרי דאפי' בדבורא בעלמא חיילי משא"כ בקדושין שהן לריבין אחי מנעיה כסף או שטר או ביאה: דאמר לה לאשה הרי את מקודשת לי וכן לה שתי פרוטות ואמר לחברתה ואת מקודשת לי ואמר דאמר לה לחברתה. וכי אמרה דניחא לה הויא מקודשת לחברתה קבלה בשליחותה דקד"ל צ"ל האיש מקדש (קדושין 77 ע"ג). לאשה נעשית שליח לחברתה ואפילו במקום שנעשית לה צרה. אבל ליכא דלדאי בנותן פרוטה לזו ופרוטתה לזו דרש"י משמע דכה"ג ליכא לטקוקי כלל בזאת חזאי ואפילו תמצא לומר אין יד לקדושין [קדושין ע"ג] הן: או דלמא ואת חזאי אמר לה לחברתה. דלע"ג דלא משמע הכי ויד מוכיח הוא דואת נמי קאמר כיון דחזי ד לא מהני הכן קידושין ואמרי' ואת חזאי קאמר: והא דאמר ליה רב פפא לאביי מי סבר שמואל דיום שאין מוכיחות הוין ידים: גבי קדושין צפיק לקדושין (דף י"ג). מכלל דס"ל לרב פפא דיש יד לקדושין דמללא מתמה אלא ציד שאינו מוכיח מכלל דמוכיח פשיטא ליה דהוי יד: מגו מאי דס"ל אמר ליה לאביי. דנהי דרב פפא מספקא ליה דללמא אין יד לקדושין כלל מיהא לא מאי לאקשויי עלה דשמואל דללמא איהו ס"ל דיש יד אלא דאשוי ליה ידיה אדריה דאפי' ק"ל דיש יד לקדושין ושאינו מוכיח לא הוי יד דהכי שמעינן ליה לשמואל

משרטו
הא דלמך שמואל הרי את מקודשת ולא אמר לי מקודשת: חדא מונו דסבירא ליה לשמואל ב'י' משרטו
שקובר שמואל ורב פפא אינו מסכים לשום אחת מהן קאמר ליה לאביי דשמואל סבר י' יד לקידושין וגם
לא בעיא קאמר רב פפא לדידי אפי' ביש יד מספקא לי ומיהו בהא דקאמר שמואל דלא בעיא מוכיח

כל כנויי פרק ראשון נדרים

יש יד לקידושין. היכא דלא קא מקדש לה דקא מפרש לקידושין ואינה מקודשת: יינהו דבאותן קידושין דקיי

"בעי רב פפא יש יד לקידושין או לא היכי
 דמי אילימא דאמר לה לאשה הרי את
 מקודשת לי ואמר לחבירתה ואת נמי פשיטא
 דהיינו קידושין עצמן אלא כגון דאמר לה
 לאשה הרי את מקודשת לי ואמר לה
 לחבירתה ואת מי אמרינן ואת נמי אמר לה
 לחבירתה ותפסי בה קידושין לחבירתה או
 דלמא ואת חזאי אמר לה לחבירתה ולא
 תפסי בה קידושין בחבירתה ומי מיבעי ליה
 לרב פפא והא⁶ מראמר ליה רב פפא לאבוי
 מי סבר שמואל ידיים שאין מוכיחות היווין
 ידיים מכלל דסבירא ליה לרב פפא דיש יד
 לקידושין חדא מגו מאי דסבירא ליה לשמואל
 אמר ליה לאבוי⁷ בעי רב פפא יש יד לפאה
 או אין יד לפאה היכי דמי אילימא דאמר
 הדין אוגיא ליהוי פאה והדין נמי ההיא
 דפאה מעלייתא היא כי קא מיבעיא ליה כגון
 דאמר והדין ולא אמר נמי מאי מכלל דכי
 אמר שדה כולה תיהוי פאה הוויא פאה אין
 והתנאי דמנין שאם רוצה לעשות כל שדהו
 פאה עושה ת"ל⁸ לפאת שדך מי אמרינן כינוי
 דאיתקש לקרבנות מה קרבנות יש להם יד אף
 פאה יש לה יד או דלמא כי איתקש לבלל
 תאחר הוא דאיתקש והיכא איתקש דתניא
 מעמד

ורושן מאי שגא מגיטין דלכ"ע יש יד כדמוכח סוגין דלעיל
וגתה הגט לידה הוי טפי מיד ועיקר מוכיח מקרי משא"כ
יד נפאה וכו'. כלומר אם תמנא לומר בקדושין אין יד
א על שם חרץ שעושין סביבות הטרנוה משלון עוגיות
אזי רב פפא בכה"ג קמנעיא ליה דבההיא אוגיא קמית
הסתחיל לעשות פאה כי אמר לדין לגמרה נתכוון אלל
פאה ששדך: או דלמא כי אייסק נלן תאחר הוא דאייסק. ו
רשא אחיא הלכך איצא לנימיר דאזי לה יד אפי' מוכיח: ו
דמיה חייביה תרמנא בעיקר פאה ללדקה מאי כן פירשו ר
פאה נמי לא מחייב אלל בשעורא ולא שדה כולה לכך נגרא
קואט בעלמא קאמר. דלע"ג דיד מוכיח הוי וכי קאמר וה
תאחר הוא דאייסק. ולא אמרינן אין היקס למחאה ללדקה
לעשות כל שדה פאה עושה והיינו
איתקש לבל תאחר הוא דאיתקש

מוסף רע"י

(א) [קדושין ה:ז, ב] מכאן
שייך לדף ז.

תורה אור השלם

גליון הש"ס

בר"ן ר"ה מינו בו. והיינו
נתינת הגט לידה. ק"ל
לפ"ו מאי פריקין מכלל
דק"ל לר"פ יש יד והיינו
דמשמע דמוכחות מהני
כמ"ס הר"ן והא' התם
ליהיב לה ואיכא נתינת
מעשה בלחמה הוי יד כמו
בגט דעיקרו מוכיח:

פי' הרא"ש (המש

[illegible]

פאת שדך: או דלמא כי
דברים כתיבי דהאי קרא

דידיס מוכיחות הויין ידים,
דס"ל דידיס שאין מוכיחות
יה אי ידים המוכיחות הויין

[illegible]